

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/114/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614010162
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2014:3614010162.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovaného W. F., na hlavnom pojednávaní dňa 22.09.2014 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

W. F., Q.. XX.XX.XXXX v Topolčanoch, trvale bytom R., J.

K. XXX/X, nezamestnaný, slobodný, t. č. ÚVTOS Dubnica

nad Váhom,

je vinný, že

v dobe od 31.03.2014 do 12.04.2014 bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom, ktorý trest mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 2T/5/2008 zo dňa 18.06.2008, právoplatným dňa 18.11.2008 v spojení s uznesením Okresného súdu Martin, sp.zn. 13PP/6/2009, zo dňa 26.02.2013, právoplatným dňa 26.02.2013 a uznesením Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 2T/5/2008 zo dňa 25.03.2014, právoplatného dňa 25.03.2014, a to napriek tomu, že dňa 31.03.2014 v Partizánskom osobne prevzal výzvu na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody do ústavu na výkon väzby llava s nástupom ihneď, najneskôr do 7 dní od prevzatia výzvy, do výkonu trestu bol dodaný až dňa 12.04.2014 príslušníkmi Obvodného oddelenia PZ Hlohovec,

t e d a

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote ustanovenej súdom

č í m s p á c h a l :

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák. § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske č.k. Pv/195/14/3305-20 zo dňa 16.07.2014, po jej preskúmaní, súd vydal trestný rozkaz č.k. 2T/114/2014-52 dňa 18.07.2014. Obvinený podal proti trestnému rozkazu prostredníctvom obhajcu včas odpor, ktorý odôvodnil tým že do výkonu trestu nenastúpil z dôvodu, že cítil povinnosť starať sa o chorého starého otca, pričom na túto povinnosť naliehala aj rómska komunita, ktorej je členom. Následne samosudca nariadil a vykonal dňa 22.09.2014 hlavné pojednávanie. Po prednesení obžaloby po poučení podľa § 257 ods. 1, 5 a 8 Tr. poriadku, obžalovaný ku skutku podľa obžaloby v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku vyhlásil, že je vinný. Na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. poriadku odpovedal kladne (áno) na všetkých päť položených otázok. Súd po vyhlásení obžalovaného po zistení stanoviska obhajcu a prokurátora uznesením prijal vyhlásenie podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku a podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku ďalej vykonal len dokazovanie čo do výroku o treste. Súd skutok právne kvalifikoval ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona., keďže obžalovaný maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote ustanovenej súdom. Obžalovaný svojím konaním porušil záujem štátu riadnom výkone rozhodnutí orgánov verejnej moci. Zavinenie obžalovaného je dané priamym úmyslom podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona, nakoľko bolo preukázané, že obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Tr. zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený Tr. zákonom.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 22.09.2014 vychádzal z vyhlásenia obžalovaného, vykonal jeho výsluch k predmetu konania, tiež výsluchom svedkyne E. R. a G. R., prečítaním správ o povesti obžalovaného, odpisu z registra trestov, oboznámením sa s podstatným obsahom spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/5/2008 a Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/104/2012 zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že v dobe pred dodaním do výkonu trestu sa osobne staral o starého otca S. F.. Ten ho od malička vychovával spolu s matkou obžalovaného. Potom, čo starý otec dostal mozgovú mŕtvicu, pričom mal aj viac pridružených ochorení, keďže mal k nemu blízko, väčšina rodiny sa zhodla, že by mal vykonávať o neho starostlivosť. Starý otec vyžadoval celodennú starostlivosť. Pri nej sa striedali najmä s matkou obžalovaného. Starého otca odieval, staral sa o jeho hygienu, podával mu stravu. V čase keď nebol prítomný starala sa o neho matka obžalovaného alebo sesternica, pričom sa obžalovaný zdržiaval krátkodobo aj mimo bydliska a aj v cudzine. U starého otca aj prespával. O tom, že má nastúpiť do výkonu trestu povedal matke až dva týždne pred termínom nástupu do výkonu trestu. Potom hľadali riešenie, pričom strýko M. F. zabezpečil starému otcovi opatrovatelku počas dňa. Obžalovaný oľutoval spáchanie trestného činu.

Matka obžalovaného, svedkyňa E. R. na hlavnom pojednávaní uviedla, že pred dodaním do výkonu trestu obžalovaného sa tento staral o starého otca, ktorý vyžadoval celodennú starostlivosť, zdržiaval sa u starého otca zvykol tam aj prespávať, obžalovanému so starostlivosťou pomáhala aj ona, hoci bola v tom čase zamestnaná ako aj jej sestra. Vedela, že má obžalovaný nastúpiť do výkonu trestu, no až po jeho dodaní do výkonu trestu začali riešiť otázku opatrovania starého otca obžalovaného, pričom M. F. zabezpečil opatrovatelku v dobe od 6 h do 13:30 h, pričom rodina sa následne o starého otca S. F. stará.

Svedkyňa G. R. sestra obžalovaného uviedla, že obžalovaný má so starým otcom veľmi dobrý vzťah, z tohto dôvodu sa o neho aj staral, zabezpečoval mu stravu, sprchoval ho a pod. bol so starým otcom denne a aj tam prespával. Pri starostlivosti sa však striedali viacerí. O povinnosti nástupu do

výkonu trestu obžalovaného sa dozvedela len tesne pred nástupom, lebo jej to obžalovaný skôr nechcel povedať.

Obžalovaný bol v rozhodnej dobe od 01.01.2010 do 31.03.2014 jedenkrát postihnutý za priestupok a to dňa 08.03.2014 v blokovom konaní pokutou vo výške 30,-€ za priestupok proti majetku.

Z odpisu z registra trestov súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ dvanásťkrát súdne trestaný a to predovšetkým pre majetkovú trestnú činnosť.

Obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/104/2012 z 29.01.2013 právoplatným dňa 29.01.2013 uznaný vinným pre pokračovací prečin krádeže sčasti spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona, sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona v súbehu s pokračovacím prečinom poškodzovania cudzej veci sčasti spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 245 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 31 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia a trest prepadnutia veci. Súd zároveň podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona zrušil výrok o vine pod bodom 2/, 3/,4/ a treste rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/78/2010-383 z 15.02.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/51/2011-401 z 23.06.2011, a tiež výrok o treste uloženého obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 2T/123/2011-433 z 03.07.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/111/2012-463 z 06.11.2012 ako aj výrok o treste uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/10/2011-417 z 26.07.2011 ako aj všetky rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili svoj podklad.

Obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/5/2008 z 18.06.2008, právoplatným dňa 18.11.2008 uznaný vinným prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na 2 roky a trest prepadnutia veci, za zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/190/2007 z 23.01.2008.

Uznesením Okresného súdu Martin č.k. 13Pp/6/2009-19 z 18.02.2009, právoplatným v ten istý deň, bol obžalovaný podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T 5/2008 a bola mu určená skúšobná doba na tri roky s probačným dohľadom v dĺžke dva roky a povinnosťou v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Zo spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/5/2008 súd zistil, že obžalovaný po nariadení zvyšku trestu podal žiadosť o odklad výkonu trestu, ktorú odôvodnil tým, že jeho starý otec S. F. Q.. XXXX, je po srdcovej príhode a hospitalizácii v jeho starostlivosti. Je nutná celodenná opatera o neho s tým, že odsúdený žiada o odklad za účelom zabezpečenia zaopatrenia starého otca, ktorý býva sám a je imobilný a to na dobu dvoch mesiacov, kým preberie starostlivosť niekto iný z rodiny. Doložil správu ošetrojúceho lekára aj prepúšťaciu správu, z ktorej vyplýva, že S. F. je po mozgovom infarkte, a dňa 19.12.2013 bol prepustený do domácej liečby.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatela, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok.

Súd pri ukladaní trestu prihliadol k jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, a to k tomu, že sa obžalovaný k trestnej činnosti doznal a aj ju oľutoval. Súd prihliadol k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona vzhľadom k predchádzajúcim odsúdeniam za úmyselnú trestnú činnosť.

Za rovnováhy priťažujúcich a poľahčujúcich okolnosti tak súd ukladal trest podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona. Hoci obhajoba na základe vykonaného dokazovania poukazovala na existenciu poľahčujúcej okolnosti podľa

§ 36 písm. h/ Tr. zákona a teda, že obžalovaný spáchal trestný čin pod vplyvom tiesnivých rodinných pomerov, ktoré si sám nezavinil, súd k tejto poľahčujúcej okolnosti neprihliadol. Hoci má súd preukázané, že sa obžalovaný pred dodaním do výkonu trestu vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/5/2008 skutočne osobne staral o svojho starého otca S. F., rovnako však bolo preukázané, že nebol jedinou osobou, ktorá starostlivosť zabezpečovala, striedali sa u neho s matkou a jej sestrou. Tiež nebolo preukázané, že by bol obžalovaný nútený zabezpečovať starostlivosť o starého otca napriek tomu, že by jeho rodina vedela, že musí nastúpiť do výkonu trestu, naopak bolo preukázané, že rodina po tom čo sa dozvedela (prítom o tejto povinnosti rodinu informoval neskoro), že má nastúpiť do výkonu trestu, bola zabezpečená starostlivosť - opatrovatelkou. Neboli tak preukázané žiadne tiesnivé osobné ani rodinné pomery, ktoré by mali vplyv na konanie obžalovaného, ak sa obžalovaný vystavil tiesni tak práve tým, že včas neoboznámil rodinu o svojej povinnosti nastúpiť do výkonu trestu - pričom ide o tieseň subjektívnu zavinenú obžalovaným. Obžalovaný nerešpektoval rozhodnutie súdu, na jeho konanie nemali vplyv ani predchádzajúce odsúdenia a to aj na nepodmienečné tresty odňatia slobody, preto súd nepovažoval iný druh trestu ako trest odňatia slobody z hľadiska individuálnej ale aj generálnej prevencie pred páchaním trestnej činnosti za účelný. Práve tento druh trestu je podľa názoru súdu trestom, ktorý ho odradí od páchania ďalšej trestnej činnosti obdobného charakteru a vyjadrí aj morálne odsúdenie páchatela. Akýkoľvek iný druh trestu by podľa názoru súdu nemal ani vyššie uvedený účel a bol bezdôvodným dobrodením. Súd však okolnosti spáchania trestnej činnosti a aj sociálny aspekt v súvislosti s tým, že obžalovaný vykonával starostlivosť vo významnom rozsahu o svojho rodinného príslušníka vzal na zreteľ pri určení výšky trestu. Preto vychádzajúc z trestnej sadzby 0 až dva roky a pri rovnováhe poľahčujúcich a priťažujúcich okolností obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, teda napriek recidíve obžalovaného na úrovni významne nižšej ako polovica trestnej sadzby, v ktorej sa súd pri ukladaní trestu pohyboval. Pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin, súd pre výkon trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.